

KATSKIĻU ATSKANAS

KATSKIĻU ATSKANAS

Trešdien, 2011.g. 17. augustā
Atsevišķi varam panākt daudz,
kopā vēl vairāk!

Katskiļu 3x3 Avīze #2

Dienas programma:

- 8:00 Karogs
- 8:05 Brokastis
- 9:00 Rīta meditācija
- 9:20 Vingrošana
- 10:00 Rīta ievirzes
  - Kustēsimes
  - Polītika
- 11:45 Nometnes bilde
- 12:15 Pusdienas
- 1:15 Starpievirzes
  - Trimdas vēsture dzīvesstāstos—
Mārtiņš Štauvers - žurnāli un
vietējā prese
- 3:00 Pēcpusdienas ievirzes:
  - Dzeja
  - Pastmarkas
  - Zāļu sievas pamācības—nebūs
- 5:15 Dziedāšana
- 6:00 Vakariņas
- 7:30 Ugunskurs

**Laika pareģojums:
Sola vienīgo saulaino
dienu šonedēļ.
Urrrāā!!!**

Vajadzīga arī garīgā maize

Svecišu dievkalpojumi ir spēcīga tradīcija Katskiļu nometnē, ka grūti iedomāties kādu nometni bez tiem. Šogad mums 3x3 nav neviena mācītāja un līdz ar to rīta meditācijas un svecišu dievkalpojumu vadīja Silvija Mežgaile. Kā viņa sākusi vadīt reliģiskas pārdomas? Kad viņa bija latviešu skolas pārzine, reizēm skolā nebija mācītāja, un viņai bija jānovada rīta lūgšana. Tad vienu reizi sanāca novadīt laiju dievkalpojumu Filadelfijā, cilvēkiem patika, un aicināja Silviju atpakaļ.

Tā viņa arī tika aicināta palīdzēt 3x3 nometnē. Ar nenoteikti lietaino laiku noturējām svētbrīdi Sarīkojuma zālē, kur saimniekpuiši bija uzstādījuši krustu un iekārtojuši skuju altāri. Silvija aicināja lasīt Dieva vārdu vairākām paudzēm un tad

atgādināja mums, cik latviešiem svarīgs ēdiens – gandrīz katrā sarīkojuma aprakstā Laikā parādās vārdi – “un tad sēdās pie bagātīgi klātiem galdiem, ko bija sagādājušas saimnieces.” Bet mums jāmeklē arī garīgā maize. Svecītes aizdedzinājām beigās, tad salikām kopā un vēl labu laiku stāvējām ap degošām svecītem un dziedājām sērīgas tautas dziesmas.

Rita Gāle un Ansis Uibo

Bērni gatavo gaļas bumbiņas un apciemo metāldarbnīcu

Es lūdzu dzejniecei vai viņa nevāretu acu mirklī uzrakstīt mums dzeju. To viņa arī izdarīja:

**DRAUGS DRAUGAM AKMENI DOD
DZIED AKMENS UN TEVĪ ATBALSI
GAIDA
TU ATMAIGSTI.**

RITA GĀLE: DZEJAS IEVIRZE

JO AKMENS IR CIETS - KAS AR TEVI NOTIEK, KAD TU VIŅAM ATBALSOJIES?

Rita atklāj kā gadu gaitā kaulos iesēžas reimatisms: "Saērcina tas, ka mētelīti nevar uzvilkt. Es lūdzu Dievu un pateicos par katru jauno dienu, un lūdzu spēku lai izturētu...man vienbrīd bij' dzīvē ļoti grūti un tad man nāca apskaidrība – savāda apskaidrība...es esmu šīs zemes dzīva daļa, un kas ar mani notiek, lai notiek...tas tā ir nolemts – **es padevos nevis uzdevu.** "

Angliski runā par "the declining years", bet man vienmēr ir šķitis, ka mēs mužā vienbrīd nonākam krustcelēs, kuŗās tad izšķiramies dzīvot "the declining years" vai pagriežamies un dzīvojam "the ascending years." Ritai Gālei ir apskaidrots skats. Viņa kāpj kaut kādā Debesu kalnā – tas ir skaidrs.

"Es uzaugu ar dzeju kuŗa mani iedvesmoja. Pamatskolā man bija tāds brīnišķīgs ģeogrāfijas un ķīmijas skolotājs; viņš pārtrauku stundu un sāktu, tā pus slepeni, ar mums kopā lasīt dzeju – Virzu, Skalbi, Cedriņu; vienreiz viņa kundze nejauši ienāca un viņš momentā pārslēdzās un turpināja tālāk par ģeogrāfiju. Viņam vienkārši pietrūka laika abām mīlestībām. Bet viņš bija manī dziļi iedēstījis dzejas sēklu."

"Vidusskolā visi domāja, ka es slepus rakstu dzeju, bet tikai nerādu literāros pulciņos – tā nebija. Es klusumā briedu, līdz nobriedu, tad pēkšņi nāca bēgšana, man bija 19 gadu un tā pēdējā un liktenīgā vasara Latvijā bija reti skaista. Silts saulains rudenis un es pirmo reizi dabūju redzēt Kurzemi... jo no jūlija līdz oktobrim mēs lēni ar pajūgu devāmies līkuloču ceļā uz Liepājas ostu, ilgi nespēdami izšķirties līdz galam pamest dzimteni...tomēr tas brīdis pienāca un mēs kāpām kuģi – tad izceļošana, Ņujorka, pavērās Elles Ķēķa durvis...un tikai tad, tad es saku rakstīt...no sākuma ar pseidonīmu Rita Rasa – līdz atklājas ka tāds pats pseidonīms Mudītei Austrīnai."

„Mana pirmā dzeja bija "Lilija raud" jo lilija bija mans mīļākais zieds mātes puķu dārzā Džūkstē. Kad mēs bēgām prom no mājām, lilijas visas bija uzdziedējušas un ar lielu klēpi liliju es devos prom no mājām...Savāda paralēla – kad 50 gadus vēlāk es to māju Latvijā pārdevu – kā pateicību jaunā īpašniece pasniedza man lielu klēpi liliju... es sēdēju tramvajā un raudāju, cilvēki domāja, ka braucu uz bērēm – mājas saucās Tomiņi..."

„Kas mani pievelk pie 3x3 nometnes? Man bērībā Mazpulkos bija brīnišķīga audzināšana, lieliski pieradināja sabiedriski darboties, kā piedalīties kopienē. Šeit es arī daudz esmu mācījusies...šeit es satieku cilvēkus no malu malām un sadraudzējos – un tad satieku draugu draugus – cilvēks nejūtas vairs tik vientuļš."

SR

Juŗa Raudsepa pastmarkas: Milzīgā pasaule atspoguļota mazā kvadrātiņā

SR: "Kad un kapēc jūs kļūvāt par filatēlistu (pastmarku milētāju) un iegrimāt filatēlijā?"

Juris Raudseps atklāj, ka pārsteidzoši sīkam vēl esot, viņam jau piemita reta mērķtiecība.

JR: "Pavisam maziņš būdams, Rīgā, man bija pieci gadi, varbūt pat tikai četri, kad es ieraudzīju savu pirmo pastmarku. Pārņēma žagatas instinkts!.. visu spožo vākt ligzdā" – viņš atzīstas – "un tā tas sākas".

Tagad Raudsepam esot grāmatu plaukts pilns albumu, kuros ietilpst šī pasaule miniatūrā šīs mazās pastmarkas, kuŗas kā putnu bari izlidojuŗas gaisa gabalus un tagad guļ rātni rindā un stāsta par pasaules **lielajiem** notikumiem. Raudseps pēta pastmarkas un aploksnas un sūtījumus kā vēsturiskus dokumentus, lai izdibinātu kas notiek apkartejā pasaules ainavā brīdī, kad vēstule tika izūtīta.

JR: "Kaut es novērtēju pastmarku, kā mākslas darbu, man galvenokārt pastmarka interesē kā vēstures lieciniece. Mana interese pa vēsturi un mana aizrautība ar pastmarkām eleganti sakrita. Kaut sūtījumi ar zināmiem ļoti retiem zīmogiem un unikālas pastmarkas tiek pārdotas par daudziem tukstoŗiem dolāru, mani tik ļoti nesaista pastmarku krāŗanas 'techniskā' puse un tirgus, kaut es to pāŗzinu. Kas mani saista ir pastmarka kā vēstures spogulis. Piemēram mākslinieks Ansis Cīŗulis ir ne tikai mūsu Latvijas karoga galvenais autors, bet arī rada mūsu pirmo pastmarku. Riharda Zariņa Kerinkanam domato marku (kur uz plūstoŗu saules staru fona cilvēka roka ar zobenu ŗķeļ tēŗauda ķēdi) – ŗo marku ar sajūsmu pielietoja Padomju Savienība atzīmējot savu 40. un arī 70 jubileju. Cilvēki ar interesi ir noklausījuŗies ŗo manu pieeju - gan pastmarku klubos, kuri sastāv no amerikāņu krāŗējiem, gan arī pie latvieŗiem - jo esmu savus stāstījumus saistījis tieŗi ar Latvijas vēsturi."

"3x3 es rādu pastmarkas un sūtījumus no 19. gadsimteŗa un manā apskatē mēs sedzam 11 daŗādu režīmu Latvijā izdotās markas. Piemēram Stučka un Bermonts abi pagavu izdot sava režīma markas, kaut paŗi režīmi izgaisa."

SR: Fakts, kad tik relatīvi īsā laikā Latvijā ir bijuŗi vairāk kā desmit režīmu pats par sevi jau atspoguļo chaotiskos laikus kuŗi piemeklējuŗi mūsu tautu.

"Cilveki krāŗ arī vecus lauksaimniecības traktorus" ironizē Raudseps – bet kaut kas viņa pastmarku krāŗšanā nemaz neliekas kā krāŗšana krāŗšanas pēc, bet drīzāk pēdu dziŗšana ļoti smalkā veidā – cenŗoties izprast mūsu krāŗŗo un trauksmaino pagātni – un Juŗa acs nepalaiŗ garām neko.

SR

Kalnā kāpēji

Spruce Top

Mākslā pindzelējoties

Viegli pateikt, ka mākslinieki pindzelējas, bet kā jau ar kerāmiķiem redzējām, pindzelēšanās arī nav tik vienkārša. Aivars Zandbergs, mūsu jaunā Katskiļu 3x3

simbola autors, atkal vada mākslas ievirzi, parādot dažas tehnikas un ļaujot dalībniekiem tās izmēģināt. Šī nav īstā vieta kur iemācīties gleznot, bet iespēja pavingrināt roku un aci. Aivars iesaka lietot akriliku, kas ātri žūst un ko var viegli izlabot, bet lielākā daļa dalībnieku ir izvēlējušies strādāt ar akvarēli. Lietainā laika dēļ vai nu jākrāso skati no ēdamzāles, vai iekšā puķes, klusā daba.

Aivars ir aizgājis daļēji penzijā, bet māca vietējā pensjonāru centrā, kur gandrīz visi klasē ir jau darbojušies ar mākslu, daži pat esot ļoti labi mākslinieki. Viņš gatavojās uz gadskārtējo ALMA sanākumi septembra beigās te Katskiļos, kur viņš rādīs video par savu braucienu uz Latviju. Tur viņam bija personīgā izstāde Liepājas biedrībā jūlija mēnesī, tagad būs izstāde Jūrmalas muzejā, un vēlāk izstāde ceļos pa Kurzemi.

Kamēr mazbērni nāk Katskiļu nometnē, Aivars paņem darba rīkus un pielabo kur vajadzīgs. Pateicamies par viņa lielo darbu.

Pirmais turpinājums sīkās drukas pogu stāstam: Tas ir vadības nodoms, lai iepazīstoties mēs neturētos viens no otra pa gabalu, bet nāktu tuvāk.

Joks: Brālītis izsita sviestmaizi māsiņai no rokas. Māmiņa prasīja meitai: "Vai ar nolūku?" Meitiņa atbild: "Nē, ar desu!"

Bērni pēti lielāko pelķi

Liels paldies mūsu ziedotājiem:

\$25-50—Baiba Ozols

\$100-\$250—Jānis Students

Izstādes stundas:

9:00 - 9:45

1:15 - 2:30

5:00 - 6:00

6:30 - 7:30

bieži pēc vakara programmas

Redaktore: Maira Bundža
Redaktora palīdzība: S. Ruņģe
Fotogrāfe: Leksy Roman
Citas fotogrāfijas: Lilita Berga,
Pauls Pīlmanis, Aivar Viira
Korektore: Piedodiet, šim numuram pietrūka laika